

РЕШЕНИЕ

№ 3687

гр. София, 03.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3212** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], сграда „Ф.“, чрез адв.М. Т., срещу Решение №ПИ – 97/21.03.2022 г., издадено от директор на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу отказ за връщане на парична гаранция в размер на 500 000 лева, обективиран в писмо без номер от 11.01.2022 г. на М. П. – главен публичен изпълнител към ТД на НАП - С.. С жалбата се иска съдът да отмени процесното решение като незаконосъобразно и да разпореди връщане на паричната гаранция на дружеството, поради отпаднало основание за нейното предоставяне, ведно със законната лихва.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния представител – адвокат Т., с която поддържа изцяло подадената жалба. Иска се присъждане на сторените в производството разноски по списък по чл.80 от ГПК.

Ответната страна - директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юрисконсулт Й., в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата и прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221521003428-020-001/16.06.2021 г. на осн. чл.112 и чл.113 от ДОПК е възложено извършване ревизия на [фирма],

ЕИК[ЕИК], за задължения по ЗКПО с период 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. и по ЗДДС с период 01.01.2021 г. - 31.05.2021 г. На същата дата е издадена заповед за изменение на ЗВР №Р-22221521003428-020-002/16.06.2021 г. на осн.чл.112, ал.2, т.1 и чл.113, ал.3 от ДОПК, като към обхватът на ревизията са добавени задължения по ЗДДС с период 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г.

С Постановление изх.№С210022-023-0001734/18.06.2021 г. е наложена обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, вкл. и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, собственост на проверяваното дружество, находящи се в Ю. България АД, за сумата от 97 315,00 лева. Същото е издадено по мотивирано искане от 17.06.2021 г. от орган по приходите – ръководителя на екип, извършващ ревизията.

С Постановление с изх.№С210022-023-0001789/24.06.2021 г. е наложена обезпечителна мярка заповор върху движими вещи, врати и аксесоари, съгласно опис на наличните стоки към Протокол сер.АА№0070132/28.05.2021 г. на ГДФК, с цена на придобиване 97 315,00 лева. Същото е издадено по мотивирано искане от 17.06.2021 г. от орган по приходите – ръководителя на екип, извършващ ревизията.

С Постановление изх.№С210022-023-0001894/05.07.2021 г. е наложена обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, вкл. и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, собственост на дружеството, находящи се в Ю. България АД, за сумата от 402 685,00 лева, върху движими вещи, врати и аксесоари, съгласно опис на наличните стоки към Протокол сер.АА№0070132/28.05.2021 г. на ГДФК, с цена на придобиване 402 685,00 лева, както и върху движими вещи, врати и аксесоари, съгласно опис на наличните стоки към Протокол сер.АА№0351810/28.06.2021 г. на ГДФК с цена на придобиване 500 000,00 лева. Същото е издадено по мотивирано искане от 02.07.2021 г. от орган по приходите – ръководителя на екипа, извършващ ревизията.

Във връзка с наложените предварителни обезпечителни мерки, в ТД на НАП С. е постъпило искане от [фирма], за разрешение да преведе по сметка на ТД на НАП - С. за парични гаранции, налични суми в заповораните банкови сметки в размер на 500 000,00 лева. Издадено е разпореждане с изх.№С210022-000-0344121/28.07.2021 г. за временно разрешение за неотложни плащания на осн.чл.229, ал.1 от ДОПК, чрез което искането на лицето е удовлетворено, като сумата от 500 000,00 лева представляваща парична гаранция на осн.чл.199, ал.2 от ДОПК е постъпила по сметка на НАП.

След установяване на факта, че предполагаемото задължение е обезпечено с пари, е издадено постановление с изх.№С210022-024-0024623/03.08.2021 г. за отмяна на наложените обезпечителни мерки, наложени с постановления с изх.№С210022-023-0001734/18.06.2021 г., изх.№С210022-023-0001789/24.06.2021 г. и с изх.№С210022-000-0344121/28.07.2021 г.

Заповедта за възлагане на ревизията е изменена на 16.09.2021 г. на осн.чл.112, ал.2, т.1 и чл.113, ал.3 и чл.114, ал.2 от ДОПК.

Със заповед за спиране на ревизията №22221521003428-023-001/02.11.2021 г., производството е спряно за периода от 02.11.2021 г. до 02.12.2021 г. на осн.чл.34, ал.1, т.1 ДОПК и възобновено на 03.12.2021 г. на осн. чл.35 от ДОПК със заповед №22221521003428-143-001/03.12.2021 г.

Ревизията е спряна отново на 13.12.2021 г. със заповед №22221521003428-023-001 за

период от 13.12.2021 г. до 13.08.2022 г., на осн.чл.34, ал.1, т.2 ДОПК.

На 10.01.2022 г. жалбоподателят е подал искане за възстановяване на парична гаранция, предоставена на осн.чл.199, ал.2 от ДОПК. С писмо без номер от 11.01.2022 г. на главен публичен изпълнител М. П. към ТД на НАП - С. е постановен отказ за връщане на внесената сума.

Отказът е потвърден с Решение №ПИ – 97/21.03.2022 г., издадено от директор на ТД на НАП - С..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По силата на чл.168, ал.1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, като съгласно ал. 2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Така, в рамките на служебната проверка, настоящият състав приема, че жалбата е депозирана срещу подлежащ на обжалване акт, от активно легитимирано лице, в съответствие с правилата за родова и местна подсъдност и в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Административното производство по издаване на оспореното решение е проведено по реда на чл. 267 от ДОПК от материално компетентен орган по смисъла на чл.266, ал.1 от ДОПК, като завършва с процесния обжалван акт съгласно чл.267, ал.1, т.5 от ДОПК. Същият е постановен в изискуемата писмена форма.

В този смисъл и при служебно извършената проверка съдът приема, че оспореното решение представлява валиден административен акт, издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му в закона правомощия, като съгласно чл.266 от ДОПК, при спазване на задължителното производство по обжалване по административен ред на отказа на публичния изпълнител при ТД на НАП С., да възстанови предоставена гаранция на осн. чл. 199, ал.2 от ДОПК. Актът съдържа необходимите, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, реквизити.

Не е спорно по делото, че има започнало и неприключило ревизионно производство, имало е наложени обезпечителни мерки върху банкови сметки и върху движими вещи, врати и аксесоари, поискана е замяна в условията на чл. 199, ал.2 от ДОПК, като е предоставено обезпечение в пари, преведени по желание на оспорващия в специална сметка, като с постановление изх.№С210022-024-0024623/03.08.2021 г. по чл.208, ал.1 от ДОПК вр. чл. 199, ал.4 от ДОПК, публичният изпълнител в ТД на НАП е отменил запора, наложен с постановления с изх.№С210022-023-0001734/18.06.2021 г., изх.№С210022-023-0001789/24.06.2021 г. и с изх.№С210022-000-0344121/28.07.2021 г. по отношение сметките на дружеството в търговска банка Ю. И Еф Д. България АД и върху движими вещи, врати и аксесоари.

Предмет на спора е дали предоставената в условията на чл.199, ал.2 от ДОПК парична гаранция подлежи на връщане поради отмяна на изцяло наложените предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 от ДОПК от компетентния съд, служебно отменени с Постановление за отмяна от 03.08.2021 г., включително и поради изтичане на срока на тяхното действие.

Внесената парична гаранция не представлява наложена обезпечителна мярка по чл.121 от ДОПК от публичен изпълнител, а съобразно чл. 199, ал.2 от ДОПК оспорващият доброволно се е възползвал от възможността да замени наложеното с

постановления с изх.№С210022-023-0001734/18.06.2021 г., изх.№С210022-023-0001789 / 24.06.2021 г. и с изх.№С210022-000-0344121 / 28.07.2021 г. обезпечение с пари по сметка на публичния изпълнител, т.е. обезпечава ревизионното производство, което не е приключило. Съобразно нормата на чл.121, ал.4 от ДОПК, когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. В случая се установи, че липсват действащи наложени мерки, предвид това е невъзможно да изтече и техния срок. Видно от постановлението от 03.08.2021 г. обезпечителните мерки са отменени служебно преди изтичането на законоопределения 4-месечен срок. Действието е извършено от публичния изпълнител поради искане на замяна, установена в чл. 199, ал.2 от ДОПК, а не поради изтичане на срок, или обявяването им за незаконосъобразни. От издадената заповед за спиране на ревизия №Р-22221521003428-023-002/13.12.2021 г. на основание чл.34, ал.5 от ДОПК се установява, че ревизията е спряна до 13.08.2022 г., като нуждата от обезпечение не е отпаднала. Ревизионното производство не е приключило с издаден ревизионен акт и не са ангажирани доказателства за налични данни за промяна на размера на предполагаемото задължение.

Също така в ДОПК няма регламентиран ред за връщане доброволно преведена парична гаранция, предоставена от оспорващия при искане за замяна подадено съгласно чл.199, ал.2 от ДОПК. Предоставената сума от 500 000,00 лв. не е обезпечителна мярка, наложена от публичен изпълнител, за която да е предвиден ред за обжалване или служебна отмяна при настъпване на определени обстоятелства, регламентирани в ДОПК, поради което съобразно §2 от ДР на ДОПК намират приложение разпоредбите на АПК и ГПК. Съдът приема, че възможността за освобождаване на внесена парична гаранция в обезпечително производство е разписана в разпоредбата на чл.403, ал.2 от ГПК при условията на чл.403, ал.1 от същия кодекс. Доколкото към момента ревизионното производство не е приключило, сумата, която е представена от оспорващия за обезпечение на предполагаемите задължения до приключването му, не следва да бъде възстановявана, в какъв смисъл е и ТР №6/2014 от 23.10.2015 г. на ВКС. Правилно административният орган е отчел, че паричната гаранция ще подлежи на връщане ако не бъдат установени задължения или същите са по-малко от предполагаемия размер, или подлежат на усвояване за установените задължения с издадения ревизионен акт, тъй като неговото обжалване не спира изпълнението му, освен ако няма изрично произнасяне по този въпрос.

С оглед гореизложеното, и като установи, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с приложимия материален и процесуален закон, настоящият състав счита жалбата за неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

Предвид изхода от спора и изрично заявеното в тази връзка искане от пълномощника на ответника за заплащане на разноски, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ТД на НАП - С. юрисконсултско възнаграждение за осъщественото по делото процесуално представителство от юрисконсулт, в размер на 100 лв. съобразно разпоредбата на § 2 ДР ДОПК, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Поради това и на основание чл.268 ал.2 ДОПК, Административен съд София- град, Трето отделение, 57 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], сграда „Ф.“, чрез адв.М. Т., срещу Решение №ПИ – 97/21.03.2022 г., издадено от директор на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу отказ за връщане на парична гаранция в размер на 500 000,00 лева, обективиран в писмо без номер от 11.01.2022 г. на М. П. – главен публичен изпълнител към ТД на НАП - С.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП - С. сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: